

Skuggor vid aftonlampan

30 NATTSTYCKEN

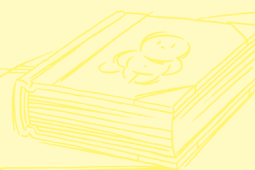
ALEPH BOKFÖRLAG

Nicolas 16

Han förde mig in i den gröna vagnen. "Ni kommer att få se besynnerliga saker", sade den gamle. Vid dessa ord upplystes rummet av ett klart men blodigt sken.

Stödda mot väggarna stod hela rader av lik, gula, hemska, vanställda. Några gapskrattade, andra vred sig i dödsryckningar; några var nakna, andra i rika dräkter. Halvnakna häxor red på bockskelett, fasliga gnomer hakade sig fast i väggarna; över deras huvudskallar skakade en vampyr sina fantastiska vingar. Hela denna vidunderliga värld av orörliga och döda skuggbilder såg ut att vilja skrika och flyga. Ihåliga munnar och tomma ögongropar brann som om blodflammar rann i deras ådror. "Nog!" skrek jag. "Nog, för guds skull!"

30 klassiska rysare samlas här i en antologi fullmatad med fasor, övernaturliga mysterier och gravlika stämningar. Skräckens klassiker samsas sida vid sida med nyupptäckta häxmästare. Och inga av dessa noveller har översatts till svenska i modern tid – allt kommer att vara lika fräscht och nytt för läsaren som en exklusiv, välagrad mögelost!

9 789187 619045 >

ISBN 978-91-87619-04-5

SKUGGOR VID AFTONLAMPAN

Trettio nattstycken

ALEPH

Bokförlag

www.alephbok.com

Klassisk och nyskriven fantastik

Omslaget tecknat och formgivet av Nicolas Krizan.

© 2016 Aleph Bokförlag. Inlagan formgiven av Rickard Berghorn.
Första upplagan. Tryckt av Ormus Sp.z, Krakow,
i Polen 2017.

ISBN 978-91-87619-04-5

– Innehåll –

FÖRORD ... 9

Av Rickard Berghorn

INRE OCH YTTRE HEMSÖKELSER

Madam Crowls ande ... 13

Av Joseph Sheridan Le Fanu

Visionen ... 26

Av Guy de Maupassant

Rösten ... 32

Av Axel Wallengren

Skuggorna på väggen ... 44

Av Mary E. Wilkins-Freeman

En droppe blod ... 60

Av Maurus Jokai

Hans fiende ... 70

Av Jean Richépin

Mörkrets makt ... 73

Av Edith Nesbit

Spöket på 26:e gatan ... 83

Av Fitz-James O'Brien

Passeur! ... 91

Av Robert W. Chambers

DÅRARNAS KAVALKAD

En vansinnigs manuskript ... 95

Av Charles Dickens

Barabi-bibari ... 103

Av Jules Lermina

Speglarnas vän ... 109

Av Georges Rodenbach

Natt! ... 114

Av Paul Busson

Mördarens mästestycke ... 116

Av Jean Richepin

Mannen i hissen ... 129

Av Arthur Conan Doyle

Det gröna skenet ... 138

Av Barry Pain

I GRAVARNAS DUNKEL

De amputerade armarna ... 144

Av Vilhelm Bergsøe

En spökhistoria ... 163

Av Jules Lermina

På villospår i pyramiderna ... 167

Av Louisa May Alcott

En mumie ... 178

Av N.N.

Dödgrävaren ... 185

Av Gustav Nicolai

Cecilia Morrison ... 191

Av Gustav Nicolai

DIVERSE UTSUGARE

Vampyren ... 209

Av Jan Neruda

Den elektriska vampyren ... 212

Av F.H. Power

En modern vampyr ... 223

Av Mary Elizabeth Braddon

STYGGELSER FRÅN VARIASKÅPET

En dröm ... 245

Av Henryk Sinkiewicz

Korvmaskinen ... 247

Av Charles Dickens

Kardinalens skäggstrå ... 249

Av Jean Richepin

Klockringaren ... 252

Av Maurice Level

Den blinde ... 256

Av Maurice Level

OM FÖRFATTARNA ... 261

Jules Lermina

Barabi-bibari

Jag har lyckats, vilket för övrigt var högst enkelt. Mitt mål var att begå ett brott, njuta av frukterna därav och förbli ostraffad. Ett mycket tydligt och klart program, som jag till alla delar utfört. Jag måste berätta er det där. Utan falsk blygsamhet tror jag mig ha visat ett slags fintlighet i saken.

Först till brottet. Så här lyder det. Jag gifte mig med en ung, fattig flicka och var tjänsteman med tvåtusentvåhundra francs om året. Man kunde inte flyga över skaklarna därmed, men jag nöjde mig rätt väl med den lilla lönen, då jag alltid haft enkla vanor. Min hustru var fader- och moderlös och hade endast en syster. Marie och Blanche – två vackra namn. Jag gifte mig med Marie. Blanche bodde hos oss. Allt gick väl. Först en gosse, sedan en flicka.

Man ökade lönen till tretusen francs. Jag hade inget skäl att vara missnöjd med min lott. En dag erhöll jag ett brev av en notarie. Jag blev mycket förundrad däröver, ty endast undantagsvis hade jag att göra med dessa herrar. Min förvåning tilltog, då den värdige notarien meddelade mig att en viss negociant i Calcutta, en farbror till min hustru och hennes syster eller med andra ord en onkel till dem båda lämnat dem i arv en miljon, vilket vill säga femhundratusen åt varje barabi... bibari... Hm! Varför skriver jag sådär... bara... biba en halv miljon åt min hustru.

* * *

Arvet utbetalades rätt snart, och jag hade mina tjugofemtusen francs i räntor. Jag lämnade in mitt avsked och ställde mitt liv på en ny fot. Femhundratusen är en rätt vacker summa. Min svägerska hade lika mycket. Jag hyrde en fin våning, domestiker och vagn. Då jag alltid älskat konsten inköpte jag några värdefulla tavlor. Det behagade mig även att för första gången i mitt liv vända mig till en skräddare på modet. Oh, jag såg rätt fin ut, det kan jag försäkra er. Jag hade små händer och fötter samt vackert hår. Jag var det man kallar en ståtlig karl... barabi... bibari... men efter en helt kort tid kände jag mig ytterst förgrymmad över att min hustrus syster hade snutit bort den halva miljonen från oss. Jag skulle ha erfarit en verklig tillfredsställelse att äga den hel och hållen... så mycket

mer, som jag hade betydligt större utgifter... hustru och barn, och den där gamla flickan behövde blott tänka på sig själv. Det var då som tanken uppstod hos mig att döda henne. Min hustru var hennes arvtagerska. Så snart hon var försvunnen, skulle miljonen hel och hållen återvända till oss, och jag skulle nog förstå att göra ett gott bruk av den. Så tänkte jag för mig själv en afton, då jag pratade med de båda systrarna. Jag fattade då beslutet att mörda Blanche. Men då jag råkar ha huvudet på rätta stället och inte är någon dumbom, försökte jag finna ett medel att begå brottet utan någon fara för mig själv. Jag genomläste alla celebra brottmål och kom mycket hastigt till övertygelsen, att mördarna alltid har avslöjats just genom den stora möda de gjort sig att förstålla sina brottsliga avsikter. Barabi... bibari... så besynnerligt... dessa stavelser återkommer alltid i mitt huvud och på mina läppar, utan att jag vet varför.

* * *

Jag har alltid haft en viss svaghet för vetenskapliga böcker, i synnerhet för medicinska verk. Med största nöje har jag genomläst Briere de Boismonts *Hallucinationer*, Morers *Vansinnet* och hela Mandsleys *Brottet och vansinnet*. I detta sista arbete fann jag utkastet till den högst skarpsinniga plan som sedermera blev mig så nyttig. Nu skall ni få höra vad jag gjorde:

En vacker morgon infann jag mig hos doktor Lanssedat, nutidens berömdaste läkare för sinnessjukdomar. Han emottog mig mycket förekommande, varpå jag sade till honom:

– Doktor! Jag har kommit för att göra en förfärlig bekännelse... jag är rik, lycklig, tillber min hustru och mina barn, har inget skäl till vrede eller hat emot vem än vara må och likväl befinner jag mig stundom i en fasansfull belägenhet.

Jag uttalade dessa ord med avbruten röst och något stirrande ögon. Mina läppar skälvde ibland av krampaktiga ryckningar. Doktorn betraktade mig uppmärksamt och bad mig fortsätta. Jag sänkte huvudet och återtog med dov stämma:

– Det händer ofta, när jag sitter bland de mina, att jag plötsligt känner mig gripen av en vild önskan att döda någon. En fruktansvärd strid uppstår inom mig. Jag känner att min hand, nästan oöverberrörligt, förs emot kniven som ligger bredvid mig på bordet... och... vem jag vill döda, det vet jag inte. Min hustru, mina barn eller min svägerska. Under intryck av denna gräsliga mara tänker jag inte på något val. Jag söker att motstå den förfärliga önskan så mycket jag kan och fruktar att man i mina ögon skall läsa den ohyggliga hemligheten. Jag knyter ihop mina händer och spär-

rar in naglarna i köttet för att vakna. De första gångerna var ett fysiskt intryck tillräckligt för att skingra hallucinationen. Utan svårighet reste jag mig upp och gick till mitt rum. En baddning med kallt vatten på pannan återgav mig lugnet. Spöket försvann, och jag återvände småleende till de mina.

Sedan någon tid har dessa anfall upprepats allt oftare. Jag känner att min viljekraft och mitt förstånd slappas av... jag börjar frukta att jag någon dag kastar mig över en av dem som jag älskar, och stöter en kniv djupt i bröstet... Doktor! Jag har kommit hit för att göra min bekännelse... jag är rädd för mig själv... kan ni rädda mig?

Mr Lanssedat hörde på mig med den största uppmärksamhet:

– Säg mig, yttrade han, har ni inte märkt några symtom som förebådar dessa anfall?

– Javisst, svarade jag. Först känner jag en svår tyngd i huvudet, som om min hjärna hade blivit för tung och rullade fram och åter i mitt kraniums beniga omhölje...

**Köp boken i din bokaffär och läs vidare!
Eller beställ direkt från förlaget:**

www.alephbok.com

TIMAIOS PRESS

... är del av Aleph Bokförlag. Utger tankeväckande och märkliga böcker för dig som är intresserad av kuriosa, spekulationer, idé- och vetenskapshistoria. Förlaget publicerar fakta och skönlitteratur för såväl fackmannen som den intresserade lekmannen. Utgivningen är på svenska och engelska.

www.timaiospress.com

Böcker av och om:

Epikuros — Lucretius — Atomism — Francis
Bacon — H.P. Lovecraft — Camille Flammarion — Diogenes
Laërtius — Emanuel Swedenborg — Erasmus Darwin —
E.T.A. Hoffmann — Platon — Andrew Crosse —
Och annat.